

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Scrierile nefrancate nu se primesc.
Manuscrisurile nu se răsfrân.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena
R. Mosse, *Illustrations de Tolstoy* (O. W. Mosse), H. Schickel, Alois Bernoldi, M. Dukas, A. Oppelt, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Dumbe; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o soră
garmond pe o colônă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
soră 10 cr. v. a. sau 30 bazzi.

GAZETA TRANSILVANIEI

„Gazeta” este în în-care și
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atâtul abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

(NUMĂR DE DUMINECĂ 5)

Nr. 23.—Anul LVI.

Brașov, Sâmbătă-Duminecă, 31 Ianuarie (12 Februarie)

1893.

Cartea, — hrana vieții.

Brașov 29 Ianuarie v.

Mulțămită atotputernicului Dumnezu și stăruinței bărbaților luminați ai neamului românesc, astăzi am ajuns să avem și dintre plugarii noștri un număr însemnat de bărbați și femei, cari știu câte puțină carte, știu scrie și ceti, și mai pot pe lângă aceea să facă și câte o mică socotelă, câtă le trebuie pe sema lor.

Cine a ajuns să știe atât, poate să se țină mândru și fericit, căci a ajuns să aibă cel puțin un *fundament*, pe care să potă clădi și să se facă cu timpul om harnic de a trăi în lume.

Dér dicem: numai *fundamentul*, căci cine a apucat să-și facă acest fundament și n'a mai clădit nimic pe el, apoi cam cu nimic se și alege. Din contră: cine pe acest fundament a clădit mult, mult a și dobândit și a ajuns departe.

Am pute să aducem în privința acesta multe de exemple. Astfel chiar și între plugarii noștri găsim unii oameni așa de isteți și atât de iscusiți, câtă se tot miră, măcar că în viața lor n'au învățat decât abia câțiva ani la școlă din sat. Din contră apoi, găsim destui și de aceia, cari până erau la școlă, învățau bine, ba prinseră a scrie și a ceti bineșor, ér astăzi abia decă mai pot sloveni câte-o buche și nu stau mai pe sus aproape cu nimic de cei ce n'au vădit școlă în viața lor.

Și de unde credeți, că vine această desclinire mare? Cum se pot, că unii trag folosul atât de însemnat după cei câțiva ani de școlă, ba ajung chiar de se disting și se înalță mai pe sus de semenii lor, în timp ce érăși

alții, cari au învățat tot așa de bine, nu se aleg cu nimic din totă învățatura lor, ba încă uită și ceea ce au învățat?

Lucrul e ușor de înțeles. Comora cea neprețuită a iscusinței și învățături se află în cărți. În cărți se găsec învățaturile cele înțelepte pentru toate trebuințele vieții omenești, în cărți se găsec minunatele povești ale înțelepților lumii, în cărți se găsec scrise pătaniile altora și istoria popórelor, în cărți se găsec și istoria neamului nostru românesc, pe care cel ce o cetește, se însofletește și se face mândru și flos pe numele său de Român.

Acum judece ori și cine, câtă folos pot să tragă cineva din cetirea cărților. Nu se recere tocmai neapărat, ca cineva să aibă nu știu ce școlă multă pentru că să se potă face om cu pricepere și cu iscusință; priceperea și iscusința se află în cărți și cine cetește din cărți, pot să tragă de acolo învățaturi și pot să se facă mai iscusiți de câtă mulți oameni cu școlă multă, pentru că mai școlă decât cartea, nu pot să fi în lume.

Am cunoscut mulți oameni, cari au învățat la școlă la oraș până au îmbătrânit și cu toate astea la urmă tot neinvățai au rămas. Asta vine de acolo, că omul, decă nu mai cetește măcar din când în când câte-o carte bună, ér decă nu are la casa lui măcar o gazetă mai alasă și mai bogată în sfaturi bune, se tîmpesce la minte, uită ce a învățat și cu timpul cade érăși în împărăția întunerecilor, din care a fost eșit, așa că decă nu arav pe el nise haine mai desclinite, ai sta să nu-l cunoscă diutrecialalți oameni de rând.

Decă acesta se întâmplă cu

oameni, cari au învățat pe la școlă mari o tinereță întregă, cu atât mai ușor se pot întâmpla cu unii ca aceia, cari abia au învățat pot câteva ierni la școlă din sat.

În școlile noastre populare, după cum am dist și mai sus, se pune numai fundamentul pentru viața viitoare, mai ales prin aceea, că învață a scrie și ceti. Mulți nu clădesc nimic pe acest fundament și aceștia apoi rămân tot sêraci, tot în întunec și nu trag mai nici un folos după învățatura lor; mulți însă ceteș și cetind adună de prin cele cărți comori frumoșe, minte li-se luminează, sufletul li-se însenină și așa încetul pe încetul ei tot se înalță și merg înainte. Unii ca aceștia nu mai umblă în întunec, ei sunt întotdeauna călăuziți de cei mai învățați și cei mai înțelepți oameni ai neamului lor, ale căror sfaturi și învățături scumpe le găsec în cărțile scrise de ei.

Cine ar pot și să spună foleșele nenumerate, comorile neprețuite, ce le găsec omul în cărți? Cine cetește cărți, nu mai pot să ni odată orfan, căci cartea îl îndreptă și povățuesce pe el mai bine dór și decât părintii. Câți oameni nu și-au făcut stare și viitor frumos singur numai prin povățuirea, ce și-au primit din cărți? Chiar și între plugarii noștri vedem, că se găsec, cari singur numai din gazete și din cărți au știut scote povățuirii așa de frumoșe pentru viața, încât astăzi étă că știu să-și agonisesc pâinea lor chiar și în America.

Vedem așa-dér, că cetirea cărților bune și folositoare este lucrul cel mai de căpetenie pentru luminarea și înaintarea unui om. Numai prin cetit pot omul

să se iscusesc, și numai prin cetit pot școlă să producă ródele dorite pentru un popóru. O, de ar înțelege o acesta și plugarii noștri! O, de ar începe și ei odată să-și adape sufletul în acest binecuvântat și nesecat izvor al științelor, căci atunci se va ridica și neamul nostru românesc la înălțimea, ce 'l se cuvina, și veticicii nu vor mai put stăpani asupra lui!

CRONICA POLITICA

— 29 Ianuarie.

Săptămăna politică internă se mărginesc mai ales la desbaterele din *dieta* ungară. Peste doi ani Ungurii vor să-și serbeze venirea lor din Asia, pe aceste plaiuri, sub Arpad și cei 7 duci unguri. Ei numesc serbătorea acesta *mileniu*, adecă jubileul de o mie de ani, de când au tăbărit cetele nomade ale Ungurilor, pe la Mucaci, în Ungaria de azi. Cu ocaziunea milenului Ungurii au de gând să facă și o expoziție în Pesta loră jidovită. Dieta ungară tocmai în zilele acestea a desbătut proiectul de lege al ministrului de comerț referitor la acea opoziție. S'au petrecut înocoate discuziuni între deputaii din deosebitele partide ungară. Unii dintre ei, ca kossuthistul Carol Eötvös, a cerut dela guvern, ca să se facă o expoziție universală, la care să fi invitate a espune toate popórele din Europa, ca astfel să se arate, că nația ungară vrednică este să fi numărată și ea printre națiile culte și mari din Europa. A mai propus deputatul Eötvös, ca să se ridice în Pesta un monument lui Arpad, care a adus pe Unguri aici, și care, dist Eötvös a fundat Ungaria. Câte un asemenea monument să se ridice apoi și celor 7 duci unguri, în 7 locuri ale țării — unul în Ardel, la Deșiu ori la Clușiu. A mai dist d-l Eötvös, că Arpad e mare și nemuritor în istoria nemului ungară, pentru că el ocupandă aceste țeri, n'a subjugat

FOULETONUL „GAZ TRANS.”

In gura leilor.

Narațiune istorică de E. Malsow.

(Fine.)

Pânea și jocurile, adecă. împărțirea de bucate, ulei și vin și voia de a lua parte la luptele gladiatorilor, la întrecerile cu căruțele și la alte reprezentații publice, erau mijlocele prin cari stăpânitorii romanii căutau să încătuseze la persoanelor plebeatrândavă și desfrinată a capitalei. Cu totă curtea strălucită, cu totă cinstea dumnezească, ce o arătau față de împărat, totuși vađa morală a demnității împărătesc scăduse foarte tare. Vai de acel împărat, care ar fi îndrăsnit să oprască poporul din capitală a lua parte la petreceri! Și-ar fi perdat tronul chiar de ar fi fost cel mai bun împărat de pe vremea aceea.

Dér împărații romanii aveau trebuință de jocuri nu numai pentru plebea din capitală, ci ele

erau și un mijloc bun să țină în friu straturile mai culte ale populațiunei. Cu câtă erau mai multe jocuri cu atât mai puțină politică! Căci mai pe sus de ori ce afaceri din lăuntru și din afară erau jocurile, atât la Romanii de frunte, cât și la cei de rând. Jocurile nesăngerose în circ — alergări cu cai și cu cărele — nu mai erau îndeajuns în timpul republicei, pentru săturarea poftei de a privi a poporului roman, altfel de jocuri se iviră în locul lor: luptele gladiatorilor și gónele cu fiarele sêlbatic. Până la ce grad de nebună ajunseră luptele gladiatorilor reese de pildă din acea împrejurare, că Traian, unul dintre cei mai umani împărați ai Romei, la întórcerea sa din rêsboiele purtate la Dunăre, în timp de 123 zile de serbători, puse de se luptară 12,000 gladiatorii, pentru ca taindu-se unii pe alții, să alunge uritul poporului roman.

Podóba ce se desfășura cu

astfel de ocaziuni era ne mai pomenită; Cesar puse într'o di de se luptară 300 gladiatorii îmbrăcați în platoșe de argint.

În teatrele, în cari se dau jocurile nu se plătea preț de intrare. Poporul de rând putea să se desfăteze zile și săptămăni întregi fără să plătescă nimic. Cheltuețele le purtau puternicii zilei, a căror nume cu atât erau mai serbătórite, cu câtă desfășurau mai multă podóba la jocuri.

Mai înfricoșate ca luptele gladiatorilor erau gónele cu animalele sêlbatic. Prisonierii de războiu său făcătorii de rele osândiți la mórte erau hotărâți cu gramada a se lupta cu animalele sêlbatic.

La început în luptele aceste se puneau fiare răpitoare îmblânđite în fața unor luptători bine armați și deprinși cu luptele, dér în curând modul acesta de lupte nu mai plăc poporului. În locul lor se iviră jocurile îngrozitoare, în cari fiarele sêlbatic erau slo-

bođite asupra unor luptători rău armați său nearmați. Decă lipseau oameni atunci lăsau ca fiarele sêlbatic să se lupte între sine, după ce mai întâi le iritau prin fóme, foc și împunsături. Și la jocurile aceste se desfășura o mare podóba. Animalele sêlbatic, cele mai rare erau aduse din ținuturile cele mai îndepărtate ale împărăției romane cu mari cheltueli. Istoria ne spune sumele, cu cari se plăteau aceste bestii, adeseori numai pentru o di. Pompeiu dedit o luptă, la care luară parte 600 lei, 18 elefanți și 410 alte bestii răpitoare din Africa. În gónele cu fiare sêlbatic, pe cari le da Augustu, s'au ucis odată 32 crocodili, în arena circului, plină cu apă, ér Caligula porunci o luptă, la care luară parte 400 urși.

Din când în când pentru desfrătarea privitorilor, se dau și reprezentații luate din tradițiunii și din istorie. Criminalii, cari erau osândiți la mórte, său prisonieri de războiu, trebuiau să servesc spre

Pe calea Griviței până în delul Metropolei erau postate trupele, ce compun regimentele 5, 6, 22 și 22 de infanteria și de un batalion de asediu, ér dinaintea Teatrului Național se afla regimentul al 2-lea de Roșiori sub comanda colonelului Grădișteanu. Trupele aveau ținută marțială și erau înarmate cu pușca Manlicher, model român. Publicul numeros ocupa ambele laturi ale trotuarelor și aclama cu entuziasm pe rege și pe moștenitorii tronului. Când cortegiul a trecut, trupele au presintat arma. La ora 2 1/2 cortegiul sosi la Metropoliă, unde Mitropolitul primat, însoțit de 10 episcopi, săvârși ceremonia religioasă, care a ținut 20 minute. După săvârșirea ceremoniei religioase, ministrul președinte român, d-lă Lascăr Catargiu, a cetit actul comemorativ despre căsătoria principelui Ferdinand cu principesa Maria d'Edimburg. Actul acesta a fost apoi subscris de M. S. regele Carol, de părechia princiară, de Mitropolitul primat, de toți miniștrii, de președinții corpurilor legiuitoare și de președinții Curții de casație. La ora 3 d. a. cortegiul s'a retras spre palatul regal.

Diua următoare, Dumineca, a fost o mare și neuitată sărbare pentru capitala României. Desu de dimineță stratele prin cari avea să treacă cortegiul, erau asaltate de public și erau împodobite cu verdetă și cu flori, cu stindarde și cu arcuți de trimf.

Curiositatea publicului era cu atât mai mare, cu cât în această di avea să se săvârșescă cununia celor 31 de părechi din 31 județe ale României. La orele 11 trăsura regală plecă dela palat spre biserica Sf. Spiridon, unde avea să se săvârșescă cel mai însemnat act al sărbării de Duminecă. Din toate părțile sosiau nuntașii celor 31 părechi împreună cu nunii și cu câte-un stégu, pe care se afla maroa județului. În biserica era înălțat un frumos baldachin, sub care aveau să ocupe locu Regele și părechia princiară moștenitoare. Nii însurății, cari se cunună în 31 biserici din Bucuresci, și cari veniră acum la biserica Sf. Spiridon, formară un semicerou la dreapta și la stânga baldachinului. În mijloc ocupau locu dómnele, cari funcționară ca nune ale celor 31 părechi, apoi a 32 părechia, care avea să fiă cununată chiar în această biserica.

Frumos, înălțator și admirabil era aspectul bisericii. Varietatea costumelor sărănesci din cele 32 județe deoparte, bogăția și eleganța toaletelor dómnelor din societatea înaltă de altă parte, apoi uniformele persónelor di plomatice, ale generalilor și ofițerilor

faceau, ca biserica Sf. Spiridon, să dea o înfățișare feerică.

După ce intră în biserica M. S. Regale, care avea la braț pe principesa Maria și principele Ferdinand, urmați de casele lor civile și militare, de miniștrii și de personalul legațiunii engleze, Mitropolitul primat începă ceremonia religioasă. Privirile asistenților se îndreptau cu sete și iubire spre principesa Maria, din ale cărei priviri transpiră înțelepciunea și constanța și figura căreia e înoungiurată de un farmec majestatic, ce-i dá o deosebită aparență dragălașă. Deodată iese din altar, îmbrăcat în bogate odăjdii, Mitropolitul primat și începe a săvârși sfânta slujbă a cununiei acelei părechi, la care sórtea hotărise să-i fiă naș d. ministru de culte Tache Ionescu, ér naș d-na Cezianu. După săvârșirea cununiei, cele 32 părechi tinere trecură pe dinaintea baldachinului, sărutându mâinile Regelui, prințesei Maria și a prințului Ferdinand.

Eșind din biserica, cortegiul celor 32 de care împodobite cu verdetă și cu covor, trasă fiă oare caru de câte 4 boi albi cu cornele aurite, ér cel din frunte de 4 boi negri, plecă spre Ateneul Român, unde s'a dat un osobtu mare și vesel. Mirii și cu miresele, cu părinții și cu rudeniile lor intrară în sala frumos decorată, își scot șubele și cojocel și se înșură la mese și la veselie. Două muzici cântau cântece naționale. În curând sosi și M. Sa Regele, avându la braț pe principesa Maria, apoi principele Ferdinand și alte notabilități. Când intră cortegiul regală muzica întonă imnul național. Regele trecu apoi pe dinaintea însurăților, esplendându principesei Maria județul, ce reprezintă fiă-oare păreche. Augustii oșpeți luară apoi locu pe-o estradă. De odată se făcu tăcere. Un comisar aduse pe-o tavă trei pahare de șampanie, luându unul principele Ferdinand, care dișe: „Bău în sănătatea noilor însurăți. Să trăiți!“ Insurății, cari încă aveau câte un pahar de șampanie, ciocniră și strigară cu însuflețire: „Să trăis-că!“

După ce goliră încă câteva pahare de șampanie tinerii, însurății trecură în ordine frumós pe dinaintea regelui, prințesei și a prințului sărutându-le mâinile. Fiă-care părechia primi, din însesi mâinile prințesei, câte o pungă frumósă de catifea „cu baiere de mătase și cu armele țării brodate în aur,“ în fiă-care aflându-se câte 25 de napoleon de aur, de câte 20 lei unul, ér din mâinile prințului primiră câte-o fotografie a părechei princiare. Unul dintre mirii ură părechei moștenitoare române vietă și domnia lungă, ferice și copii mulți! Apoi regele și cu părechia moștenitoare luară câte-un pahar de șampanie și ciocniră

cu fiă-care dintre cele 32 părechi de însurăți.

După ce familia regală a părăsit Ateneul, nuntașii începă să se veseliscă, să cânte și să joce o horă mare și frumósă.

Sera s'a dat reprezentația de gală la teatru. Tote logile teatrului erau ocupate de dómne din societatea înaltă, cari purtau bogate și strălucitoare costume. La orele 9 sosi M. S. Regele și ténra părechia princiară. Muzica întonă imnul național, când Augustii suverani ocupară logele. Principesa Maria purta pe frunte o splendidă diademă, de sub care fruntea o pèrul auriu apărea, ca un ceru senin luminat de lucéfări, căolucéfări se potnumi ochii albaștri și fulgerători ai ténrei domnițe. Căta ținú imnul național Regele și cu părechia moștenitoare au ascultată stându în picioare.

Deodată se ridică cortina și orchestra de sub conducerea d-lui Wachmanu începă cantanta de V. A. Urechia de cuprinsul următor:

Cântare Inaugurală.

a reprezentației date la Teatrul Național în 24 Ianuarie 1893, în onoarea soșirii în Bucuresci a Altețelor Lor Regale Principele Ferdinand și Principesa Maria ai României.

C o r u l ă.

Țera este 'n sărbătoare,
Nuntă mândră, nuntă mare
De fecior de împărat!...

O a r t i s t ă.

Din Mamornița la mare
Voiósă i ori-ce suflare
Până'n muntele Carpat.
Nunta-i mândră, nunta-i mare
De fecior de împărat!

C o r u l ă.

Din Mamornița la mare
Voiósă-i ori-ce suflare.
Până'n muntele Carpat!

A r t i s t ă.

În a Mirelui Teu casă,
— România cea frumósă —
Mirésă bine ai venit!
Țera cu dragu te așteptă,
Căci ești bună și 'nteléptă...
Cerul ni te-a dăruit!

C o r u l ă.

În a Mirelui Teu casă
— România cea frumósă —
Bine ai venit Mirésă!

A r t i s t ă.

Brazda noastră românească
Dă belșug de grâu și flori!
Tu s'o faci să strălucescă
D'a virtuților comori!
Cu Regina multă dorită
Tu s'alini păs și dureri;
Țera faceți fericită;
Ea iubire nesfêrșită
Vé va da din răspuner.

C o r u l ă.

Brazda noastră românească
Tu s'o faci să strălucescă
D'a virtuților comori!

După ce muzica sfârși, urmă reprezentația piesei „*Visul unei nopți de vară*“ de Shakespeare. La sfârșitul piesei s'au intercalat următoarele versuri de D. C. Olănescu, dișe de artistul Nottara:

Bine ai venit la noi Mirésă!
Cu ochi dulci să 'nveselești
Palatu'ți falnic de Crăiasă,
Asupră ne să răspândești
Și buunătatea și iubirea,
De ale inimei comori,
Și anii rodnică curgători
Să-ți nemurescă fericea!
Bine-ai venit la noi Mirésă!
De multă cu dragu te așteptăm,
Ca pe un răsărit de sóre,
Pe fruntea țerei să apruđi
Luminele de sărbătoare
Și cu belșug să răsădești
În pepturile noastre vii
Speranța și mândriele
Cu mâna-ți blândă să le 'nii!
Căci din hotaru pân' la hotaru
Înmănușiat de același doru
Cu grai de Bine-cuvântari
Voiosul, vitejeseu poporu
Vé 'nchină cu viața lui
În daru și dragostea'i deplină
Și Vé uréză Miri Duoși
De apururi calea-Vé senină
Cu străluciri s'o împodobescă
În prea mărețul lor aventu
Isbânda, Gloria, Puterea
Și totu mai spornică să crească
Cu faima sântelor virtuți
Menirea Vostră pe pământ!
Bine-ați venit Mirésă! Mire!
De mână regești călăuzi
Spre 'nalte țeluri de mărire!
De Pilda Lor însuflești.
Și bunătatea și iubirea
Asupră-ne să reversați
Și mai adânc să ne brăzdați
Statornicia și 'nfrățirea
Bine-ați venit Mirésă! Mire!

Astfelu au decurs sărbările de Sâmbăta și Dumineca trecută din Bucuresci, sărbări, cari voru rămâne pururea scumpe și duióse amintiri pentru capitală, ca și pentru țera întregă.

Amicul.

Damele române pentru principesa Maria.

Pergamentul cu care dómna *Eufrosina Catargiu* a însoțit, în numele comitetului dómnelor române, lădița artistică oferită Alteței Sale Regale prințesei Maria, cu banii adunați prin subscripțiune, are următorul cuprins:

Urare aducem prin graiul nostru dela femeile române de pretutindeu.

Țera, care în cursu de 24 de ani, în Majestatea sa regina Elisabeta, a aflat neîntreută pildă a virtuței și o mamă duiósă ajutătoare și alnătoare a pászurilor la di de restriște și de cumpénă mare,

bestiilor setóse de sânge! Era compătımire, ceea ce simțeau miile de ómeni față de sërmana femeia? Nu! Nu compătımire, dér încordare, iritare mare, că óre bărbatului îmbrăcat în armatura de aur și cu sabia schinteiatóre, care sta lângă ea, îi va succede ca să smulgă pe frumósă femeia din ghiarele bestiilor. „Oh, ce bun é împératul, că pregătesce pentru poporul sêu astfelu de bucurii! — Cesar, poporul têu te salută!“ Mii de mâni se ridică mulțămindu cătră loja împératescă, în care ședea împératul, așintindu-și ochii săi obosiți spre grupa de jos. Pe el nu-l atrágea scena sângerósă ce avea să se desfășure, pe el nu-l mai puté atrage nimic pe lumea acesta.

Erăși se făcu o tăcere în spațiul nemărginit, erăși o minută plină de temere și așteptare, erăși fâlfăe o batistă din loja împératescă și cu un mugețu sêlbaticu sări un leu uriaș în arenă. Fómă, mirosul de sânge ce venea

dela pământu, apropierea ómenilor, îndoesc puterea lui înfricoșată. Cum va puté un muritoru să-lu birue?

Antoniou se apropiă cam la cinci pași de femeia sa. Ca și când mâna sa ar fi fostu de feru, așa strângea sabia schinteiatóre. Ochii săi privescă țintă asupra bestiei, observându tóte mișcările acesteia. Dēcă elu va sări, trebuie să se întempe, apoi să sară repede ca fulgerul un pasu la o parte și apoi cu tótă puterea să implante sabia în trupul bestiei.

Incetú se apropiă leul de améndoi, la dece pași se opresce. Un murmurú surdu se aude, cu códa lovesce pământul, așa încátu nisipul sare la o parte. Acum se întinde, cu ochii săi fulgerători așintiți asupra jertfei, incetú își trage partea dinpoi a trupului, pregătindu-se pentru o săritură înfricoșată. Acum.

Dér ce este acesta? Ce se petrece în loja împératescă? Totul se mișcă acolo! Împératul se

plecă pe marginea lojei. „Ea este! Ea este! Claudia Quinta! Vestala, care a săvêșitú fără de legi în contra sfințeniei deitei! Dați leulú înapoi! Iute, iute! Ea nu trebuie să fiă osândită! Înfricoșatú își rês-bună deii asupra cetății, pentru osândirea unei Vestale. Aruncați-o de viuă într'o grópă. Alungați leulú!“

„Vestala, vestala Claudia Quinta“, vorbele aceste rêsunau prin mulțime, apoi se auđi un strigátu din mii de gurí. „Alungați leulú, voi sclavilorú, iute!“

Prea târdu!
Regelui pustiei nu-i pasă de împératu și de poporu, nu-i pasă de mânia celui Atotputernicú, nu-i pasă de mânia deilor. Cu o săritură puternică fú pe stâncă. O lovitură cu laba, și mórtă, plină de sânge, cade Perpetua jos. O a doua lovitură trântesce la pământu pe Antoniu, care îi sări în ajutoru. Cu o încordare mare le succede la cinci deci de sclavi îmbrăcați în feru, să alunge bestia

de pe victimele ei și să o bage în colivă

Poporul murmură, se teme de mânia deitei. Se încercară, să o aducă în vietă pe fosta Vestală. Dér înzadar. Sufletul ei curat și părăsise trupul sdrobitu și se urcase la libertate, unde nu ajunge nici o putere împératescă și soțulu ei, din peptul căruia sdrobitu curgea sângele șiroi, își dáduse sufletul. O mórtă repede, fără dureri o smulse de sub mânia împératului și din furia poporului, și pe când sclavii scoteau afară cadavrele, sufletele lor pluteau unite cătră acele regiuni, spre cari încă în vietă se îndreptase speranța lor.

Ér tu, puternică Romă, óra nu mai é departe, în care mărimea ta și a deilor tói se va surpa, în care se va ridica o nouă lume pe pământul adăpatu de sânge și încercatú de blesteme, nu o lume a întunecimei și a morții, ci o lume a luminei și a vieții.

Trad. de Cornel Scurtu.

tresărită de bucurie, când Dumnezeu i a dat în tine, domnă, o împreună lucrătoare cu Majestatea Sa regina, la binele, ferocirea și înălțarea națiunii române.

Deci, după bătrâna dătină, întrebatune-am noi femeile române, ce prinose aduce-vom mirilor împărătesci?

Și etă, ce nu îți aducem domnă, marama muiată în rațe de sôre și impondibită cu stele, căci tinereța și frumseța ta n'o pôte adăoga maramă de mână omenescă.

Și n'aducem, domnă, conciu și juvaere, căci le întunecă strălucirea simțurilor tale sufletes și ale caselor vóșre împărătesci. Tu însă-ți n'ai voit prinose de mândrețe și găteți de aur și de nestimate....

Apoi nici nu rupem cu voi colțul sêracu de sfântă presoură a povestei străbune, că ogorul țerei, larg și întins, cum l'a dăruit Dumnezeu nemului românesc, da-va nouă brazde luminate de flori cu belșug nesecat de grâu.

Dér atunci, ce prinose aduce vom ție, mirésă împărătescă, la și de sêrbătore?

Primesce, o, domnă! inima femeii române, căci ea, iubirea ei a fostă talismanul, care în curgere de optă-spredece sute de ani a ținută în picioare, în mijlocul gróșnicelor furtuni pe Români, și le a oțelită brațul în luptă și i-au făcut să nu se iustreieze de țără, s'o iubescă, s'e-i vorbescă mereu și cu dragă dulcea limbă și s'e móră răsboindu-se pentru ea și pentru tron.

Ioană a inimei tale frumoșe, întru câtă mărginitul aur și luminile nestimate potă închipui necuprinsul sufletu depunem la picioarele vóștre o lădiță lucrată de meșterul Froment-Maurice.

Menit'am, Dómnă, acestu prinose s'e cuprindă visteria nesecată din care tu vei sêmăna în ogórele noiei tale patrii comorile inimei tale domnesci. Cum picătura de rouă nu o desprețuesce rața sôrelui, ci o duce și o revarsă în norul mănoșitor și rēcoritor al holdelor, așa și tu primesce depusă aci picătura adunată de femeile române în visteria din care vrăi s'e reversi milă și îndurare la cei ce dela voi o așteptă.

Dumnezeu înmulți-va de unde veți da!

Făcutu s'e această orașă Alteței Sale regale priucesei Maria a României, mirésă Alteței Sale regale prințul Ferdinandu moștenitorul tronului României, la sôșirea ei în București, în ziua de 23 Ianuarie anul dela facerea lumii 7401, ér dela nascerea Mântuitorului 1893. Și după ziua d'nei Eufrosina Catargiu, soția d' lui președinte al consiliului de miniștri și a dómnelor d' comitetu, cari au adunat priuosul astăci depus la picioarele Altețelor Lor regale, l'am scris eu, V. A. Urechă neînsemnat-dia și învățator de istoria a neamului românesc, ca s'e se scie.

Pusu-s'a atárnat în capsă de argintu pecetia închipuită cu numele tuturor dómnelor din dîsul comitetu.

Acestu documentu a fostu scrisu foarte frumosu de cunoscutul caligrafu alu creditului ruralu, d. Eneștenu și ilustrat în stilu bizantin de d. Ghica, secretarul de cabinetu alu președintelui consiliului de miniștri.

Ceva despre coruri.

Brașov, 20 Ianuarie v. 1892.

Cântările bisericesci au o rolă foarte însemnată în serviciul dumnezeesc.

Cântările înaltă și desfătătoare inimile credincioșilor. Și pentru ca cântările să producă o plăcere și o pietate cu atât mai mare și mai atrăgătoare în inimile credincioșilor, au început a se introduce corurile bisericesci.

Introducerea corurilor bisericesci este cu atât mai necesară, cu câtă cântările bisericesci la noi la Români, pe de o parte au fostă până acuma puțin cultivate, pe de altă parte pietatea a

începută a scăde la creștinii noștri în modu îngrijitor, éră cercetarea bisericei și a slăbită foarte tare. Mulți dintre creștinii noștri de astăci, îngrijați și preocupati de cele materiale, uită cu totul cele spirituale. Prin cultivarea și perfecționarea cântărilor bisericesci însă se potă atrage creștinii la cercetarea bisericei și se pôte desvolta în inimile lor simțulu de pietate, simțulu esteticu, simțulu pentru totu ce este bun, frumos și sfânt.

Aceste coruri, decă s'e înființază, trebuie susținute și sprijinite. Cei ce se jertfesc spre scopul acesta, trebuie încurajați și ajutați cu cele necesare la instruirea lor; bine ar fi, decă li s'ar pută da și câte-o remunerațiune câtă de mică.

Dér bisericile noastre de regulă sunt sêrace și creștinii noștri nu sciu prețui de ajuns însemnătatea cântărilor, de aceea nici nu se simtă datori a rēplăti astfel de jertfe, cu atât mai vērtoș, căci ei au a se lupta cu alte multe lipse și neajunsuri de totu felulu. De aceea déră ar fi bine, ca spre scopul acesta s'e se înființeze în fiă care parohia câte ună *fundu anumit*, din venitul oșruia s'e se ajute și s'e se susțină corul bisericei. În modul acesta s'ar pută asigura existența acestor coruri.

Astfel de fonduri s'ar pută înființa la anumite ocașii prin contribuiri benevole dela creștinii noștri. Românul contribuie bucuróș din pușinul sêu spre scopuri folositoare, căci el bine scie, că nu are de unde s'e aștepte ajutoru, de câtă numai dela Dumnezeu și dela sine însuși. Alte popóre s'au asigurat de multu prin înființarea de totu felulu de fonduri.

La biserică noastră română ortodoxă a St. Treimi din Brașov (preurbialu Tocile), înă s'a înființat un cor vocalu sub conducerea cantorului D. Opreșcu, care ne-a desfătăt și la sêrbătorile treoute ale nasceri și Botezului Domnului. Pentru sprijinirea și susținerea acestui cor, comitetulu parochialu alu n' mitei bisericei a hotărît s'e înființeze un fundu prin contribuiri benevole. Spre scopul acesta, comitetulu parochialu a apelat la bunăvoința și generositatea Românilor bine simțitori, dela cari s'a colectat frumóșă sumă de 132 fl. 4 cr. cu care s'a pus începutulu la susținutul fundu*).

Venitul acestui fundu se va capi talisa, până când fundulu va ajunge la o sumă mai însemnată, ér după aceea din interesele fundului se va ajuta și se va susține corulu bisericei noastre.

Tutororú acelorú stimați domni, cari prin contribuiri lor generóșe au bine voit a ne ajuta la înființarea acestui fundu, subscrisul comitetu parochialu își ține de datorință a-le aduce cea mai profundă mulțumită.

Comitetulu parochialu alu bisericei române ortodoxe a St. Treimi din Brașov (Tocile).

CONCURSŪ.

La Comitetulu scrisu au devenit vacante câteva ajutóre de ale societății „Transilvania“, menite pentru elevi de meseriași, aici în Brașov. Dóritorii de a obține vre-unulu din acestea s'e și adreseze petițiile motivate președintelui scrisu, celú multu până la sfêșitul lui Februarie n. a. c.

Brașov, din ședința Comitetulu Aassoc. pentru sprijinirea învățecilor și sod. r. ținută la 15/27 Ian. 1893.

N. P. Petrescu,
președinte.

Arseniu Vlaicu,
secretar.

*) Numele singuraticilor contribuitori le publicam cu altă ocașie. — Red.

ECONOMIA.

Cum putem ajunge la pomii mulți și buni?

I.

Prețuite cetitoru! Avem grădina bine îngrădită, unde voim a pune pomi, dér acum ni-se ivesc de sine trei întrebări: 1) *de unde*, 2) *când* și 3) *cum* s'e punem pomi în ea?

La întrebarea dintăiu, că de unde s'e punem pomi, vom rēspunde: Pomi putem avé, că-i cumpărăm dela cei ce au, ori că-i aducem de pe câmpu, din tufșuri, unde se află meri și peripădureți, ori că ni-i prăsim noi din sêmênță.

Cu pomi cumpărați, e dreptu, că îndată ne putem umplé grădina, ori câtă de mare ar fi aceea, dér ne golim punga cu cumpărarea lor, că un pom frumos, de grosimea degetului celui mare, altoit, nu-lu putem cumpăra din 30—50 cr., va s'e dîcă: de cumpărăm numai 10 pomi, trebuie s'e dăm 3—5 fl. Apoi mai este un nēcasu: aducându-i din satulu ori orașulu vecin, se pot și veșteți, și juli, prin ce avem daună. Dér mai este ceva: Decă pământulu nostru nu este chiar așa bun ca acela, de unde am scos pomii cumpărați, — atunci la noi vor tânji, nu s'orú desvolta în perire.

Din aceste cauze nu este chiar cu sfātu a cumpăra pomi, decât numai decă scim, că altcum nu se pôte s'e ajungem la ei. În cazul acela, vom face bine, decă pomii cumpărați i-omú ciunta scurtu, că de cumva pământulu de unde vin, e mai bun ca alu nostru, ei, scurți fiind, nu vor tēnji, vor căpăta nutrementu de ajuns și s'orú desvolta frumosu; dér de-i vom lăsa așa lungi și crengóși, atunci lesne se pôte întempla, s'e le umble tare rēu, s'e nu creșcă-n perirea mare. Scitutu lucru s'e fiă însé, că: *pomi s'e cumpărăm tómnă*, și atunci numai decât s'e-i punem, că peste iernă rădăcinuțele lucră-n pământ și primăvera întrundesc mai de timpuriu. Dér de i-am cumpărat și pus tómnă, nu-i retezăm până în primăvera viitoare, colea după Blagoveșteni (Bunăvestire), că altcum frigulu iernei ar puté străbate prin tăeturile cele prospete până afund la trunchiu și pomii ar degera. Decă însé pomii îi cumpărăm primăvera, — cum se și întemplă în cele mai multe casuri, deși mai bine ar fi tómnă, că tómnă e timpul celú mai potrivit pentru punerea lor—decă, dîcă, îi cumpărăm primăvera, atunci îi și retezăm.

De cumva din ceva cauză nu putem pune pomii cumpărați numai decât, îi îngropăm totuși cu rădăcinile în pământ, până avem timp s'e-i punem la loculú potrivit. Pomii cumpărați, de sunt măcar de unu metru de lungi și ca degetul celú mare de groși, îi putem pune numai decât la loculú unde s'e stee pe veci. Cum se întemplă lucrulu acesta, adecă sădirea pomilor la locu stabilu, vom vedé acuși.

—Mai totu așa decurându putem avé grădina plină de pomi și decă nu-i cumpărăm, însé mult mai estin, decă adecă-i aducem tómnă sêbaticu de pe câmpu, de unde-i aflăm, numai s'e nu-i aflăm în grădinile altora.

Sunt adecă prin tufșuri și pădureți, spinoși. Tómnă, după ce

a cădutu bruma, mergem cu sapa, hârlețu și sêcure și-i căutăm. Unde-i aflăm tineri, subțiri ca degetul, ori și mai groși, ca còdele de greblă ori chiar ca cele de sapă, îi scótemu frumóșelu, tragem mai întâiu pământulu de lângă rădăcinu, apoi îi smulgem afară, îi curățim de spin, îi ciuntăm de vêrfu, așa că nici celú mai mare, care are și rădăcinu bune, s'e nu fiă mai înalt decât dela unu metru, până la unu stâjinu. Pe aceștia încă i punem numai decât la loculú, unde voim s'e-i avem pe veci.

Aceștia, adecă pomii sêbaticu, vinu apoi altuți la timpul sêu, ceea ce mai potrivit este a se face nu îndată în primăvera următoare, ci în primăvera a doua, că sêbaticii au destul lucru s'e-și vindece ranele de pe trunchiu și s'e-și prindă rădăcinile bine în pământ. În primăvera a doua însé îi altoim și încă pe cei cu trunchi frumoși și bine sănătoși îi altoim chiar sus, la unu metru până la unu stângin de-asupra pământului.

Pe asta cale ne putem lesne umplé grădinile de pomi frumoși, sănătoși și trainici, că scitutu lucru este, că cu cât pomulu e mai pădurețu, cu atât e mai trainicu, ér altutu fiind, fructele lui vor fi ca acelea, din ale căru pomu am luat mlădița de altutu. Dér despre acesta, mai la vale.

Însé celú mai frumosu, celú mai sigur și mai puțin costisitoru modu de a ne vedé cu pomi mulți și buni, este prăsirea lor din sêmênță. E dreptu, că acesta merge mai încetu, căci natura nu se grăbesce de dragulú nimeru, dér apoi și putem avé, prăsiind din sêmênță, pomii cei mai frumoși și mai buni, apoi mulți, Dómnă, cât s'e nu avem ce face cu ei, de nu-i vom vinde pe bani buni celor ce nu se îndeletnesc cu prăsirea lor. Acestu modu de prăsire se recomandă cu deosebire învățatorilor, ca s'e-lu facă cu elevii în grădina școlii. Astfel urmându, fiă-care elevu va vedé, cum se face, ba va lua însuși parte la tóte lucrurile: la adunarea sêmênței, la pregătirea straturilor, la sêmênare, plivire, curățire, rărire, răsădire, altuire, strămutare, și cu unu cuvântu la tóte lucrurile, ce se recerú, și astfelu preparat, la eșirea din școlă, va puté face la sine acasă singuru, cum a făcutu la școlă sub conducerea învățatorulu.

Care învățatoru face așa, pôte fără șfială dîce cătră învățecii sêi cu Mântuitorulu lumii: Mergeți și faceți așiderea!

Dér nu numai atăta, ci și bucuria lui va fi mai mare, când își va vedé ostenelele rēplătite câte cu ceva, pe lângă mulțamita sêcă, care nimeru nu e dragă. Producându în grădina școlii pomi mulți, va puté împărți ca premii elevilor mai sirguincioși, prin ce și-a atrage iubirea lor și a părinților lor, va avé școlă plină de elevi, că vor dîce părinții lor: vedem, că învăță ceva, se alegu cu ceva, că popi toți nu pot fi, dér vedu, că dascálu îi învață a fi ómeni harnici, lucrători, cari la vremea lor s'e-și scie agonisi pânea de tóte zilele.

Apoi, învățatorulu harnicu, cultivându mulți pomi, va puté da și pe bani ori produse altoi pe la ómenii noștri, prin ce și-a îmbunătăți câtă de câtă starea lui și va ajutóra totdeodată și bunăstarea poporenilor, cari la rēndulu lor, pe lângă ce i-orú plăti câte

mărmurit — „stăpânul meu a furat o poliță și a luat banii? Asta se poate; d'ér domni mei, eu n'am încasat banii nici nu i-am trimis la stăpânul meu. Vă jur, că nu știu nimic despre asta!”

— „Asta mințește”—observă un omni — „d'ér cercetându hârtiele din casă ne vom convinge despre adevăr”— „D le președinte”—dise altul — „dă ordin să ne lase să facem o cercetare”— „De sigur”—răspunse membrul legiunei de onore,—„d'ér până una, alta, legați pe omul acesta. Elu trebuie să fi de față la cercetare și să subsoie procesul verbal.” Portarul a fost legat, ér femeia lui a trebuit să desohidă toate odăile palatului. Cei 8 domni se apucă îndată și deschid casa de feru și iau toate hârtiele de val'ore, juvaericalele și tacămurile de argintu și a uru. Apoi pe la orele 10 și jum. séra, trei dintre ei esu cu toate acestea afară și le punu într'o trăsura, care li aștepta la pórtă. Cei l'alți au continuat cercetarea până la orele 1 nóptea. Atunci membrul legiunei de onore a dat ordin să fie deslegat portarul și femeia sa, cari stăteu legați butocu pe unu scaun.

Elu a încheiat și unu proces verbalu pe care bietii ómeni l'au subscris tremurându de frică.

După depártarea celor 8 domni, portarul a înșoiințat pe comisarul de poliția. Atunci s'a constatat îndata, óă la mijlocu a fostu o hoție fórté îndrásnéá.

Banii și giuvaericalele furate se ridică la suma de 500,00 de fr.

Marchizul de Panisse—Passis a fostu înșoiințat telegraficu despre cele întâmplate.

măru de 93,637 capete. — Se notéză marfa: ungurescă veche, grea dela 47.— până la 43.— cr. marfa ungurescă tineră grea dela 50 cr. până la 51— cr., de mijlocu dela 46— cr. până la 47— cr. — Marfa féránescă grea dela 46 până la 47— cr. — de mijlocu dela 46 — cr. până la 44 1/2 cr. — ușórá dela 45 cr. până la 46 1/2 cr. — Marfa de România Bákoný de grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociá grea dela — cr. până la — cr. însé transito ușórá dela — cr. până la— cr. transito dto tepósá grea dela — cr. până la — cr. transito mijlociá dela — cr. până la — cr. Marfa sérbescă grea dela 46 1/2 47 1/2 cr. transito, mijlociá grea dela 46—47— cr. transito ușórá de la 45—46 cr. Porcii îngráșáți de unu anu dela — cr. până la — cr., îngráșáți cu cucuruzu dela — cr. până la — cr., îngráșáți cu ghindá dela — cr. până a — cr. Cántáriti la gará cu 47.

Bursa din Bucuresci

din 7 Febr. n. 1893.

Table with columns: Valori, o/o, Cursuri. Lists various financial instruments like Rentă română perpetuă, Oblig. de stat, Imprumutul Openheim, etc.

Cursul losurilor private

din 7 Febr. n. 1893.

Table with columns: Locație, cump., vinde. Lists locations like Basilica, Clary 40 fl. m. c., Navig. pe Dunăre, etc.

Bursa de mărfuri din Budapesta

din 7 Febr. n. 1893.

Table with columns: Sămínțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilgr. Lists various types of grain and their prices.

Cursul gitei Brașov

din 4 Februarie st. n. 1893.

Table with columns: Banca, Curs. Lists exchange rates for various banks and currencies.

Cursul la bursa din Viena

din 8 Februarie st. n. 1893.

Table with columns: Instrument, Curs. Lists various financial instruments and their exchange rates.

Table with columns: Instrument, Curs. Lists various types of bonds and their prices.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 4 ore 20 min. dimineața. Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenul de persoane: 7 ore 23 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul accel.: 5 ore 15 minute dimini. Trenul mixt: 11 ore înainte de amez. Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zernesci:

Trenul mixt: 9 ore 5 min. dimineața. Trenul mixt: 5 ore 13 min. după am.

Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul mixt: 5 ore 20 min. dimineața. Trenul mixt: 8 ore 50 minute a. m. Trenul mixt: 3 ore 10 min. după am.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Trenul de persoane: 8 ore dimineața. Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am. Trenul mixt: 10 ore 5 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am. Trenul mixt: 6 ore 58 minute séra. Trenul accel.: 10 ore 17 minute séra.

3. Dela Zernesci la Brașov.

Trenul mixt: 6 ore 2 min. dimineața. Trenul mixt: 1 órá 14 min. după am.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul mixt: 8 ore 25 min. dimineața. Trenul mixt: 5 ore 32 min. după am. Trenul mixt: 9 ore 25 min. séra.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” à 5 cr. se potu cumpéra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Proprietar Dr. Aurel Mureșanu. Redactor responsabil: Gregoriu Malor.

Calendarul săptămânii. Table with columns: Săptăm. are 28 zile, Sorele, Calendarul Gregorian, Calendarul Iulian.

Tergul de rimători din Steinbruch. La 5 Febr. n. starea rimătorilor a fostu de 93.083 capete, la 6 Febr. au intrat 1511 capete și au esit 957 rămânendu la 7 Febr. unu nu.

Advertisement for Coniacul Conte Esterhazy. Features large text: Coniacul, CONTE ESTERHAZY, premiatur cu cea mai înaltă distincție, Birou Central: Budapest, Külső váczi-út 23. se poate cumpéra ori unde.

Nr. 723—1893.

PUBLICAȚIUNE

privitoare la prezentarea fasiunilor pentru dare de câștig clasa III.

La convocarea oficiului de dare orășenesc din 30 Decembrie 1892 Nr. 6442/92 pentru așternerea fasiunilor dării de câștig clasa III până în 20 Ianuarie 1893, numai o parte mică de contribuabili au răspuns.

În urma Emisului Înaltului Minister reg. ung. de finanțe, cu data Budapest 25 Noembrie 1892 Nr. 78806/92, se provoacă din nou prin această toți Industriașii, meseriașii, neguțătorii, antreprenorii, agenții, avocații, medicii, spiterii, inginerii, arăndașii s. m. d. cu ună cventă toți cari cadă în categoria dării după câștig clasa III să-și predea fasiunile corect scrise, cari vor servi de basă la prescrierea dării pe anii 1893, 1894 și 1895 până la 18 Februarie 1893 la oficiul de dare orășenesc.

Acelora, cari nu-și vor așterne fasiunile respective, li-se va măsura darea după datele, ce se vor constata din partea oficială.

Contribuabilii sunt îndatorați, până în 18 Februarie 1893, să declare câștigul curat ce au obținut din meserie sau afaceri în trei ani precedenți anului 1893 adică 1891, 1892, 1893.

Sau dacă afacerea n'a durat toți trei ani să declare câștigul curat numai pe timpul cât au exercitat comerțul, sau meseria. Ca câștig curat se acceptă acea sumă, care rezultă după ce se scada cheltuielile necesare pentru comerțul, sau meseria. Cheltuielile proprietarului afacerii, respective contribuabilului, cari nu aparțin la purtarea afacerii sau întreprinderii decât pentru susținerea lui,

a familiei, sau a casnicilor, nu e permisă a fi subtrase din venit sau câștig.

Acela care are câștig sau venit din diferite specii de comerț sau întreprindere este obligat pentru fiă care specie separată, să subțernă fasiune de câștig.

Acei contribuabili, cari au în serviciul lor ajutoare, sunt îndatorați a prezenta pe lângă fasiune o listă în care se induce numele, timpul intrării în serviciu, și salariul lunar sau anual al respectivilor ajutoari.

Contribuabilii, cari vor întreprinde vre-o afacere după descripția dării sunt obligați în termen de două luni dela ziua deschiderii neg. țului sau întreprinderii, a subterne fasiunea. Formulare de fasiuni de dare, cum și formulare pentru însemnarea ajutoarelor se predau partidelor la oficiul de dare orășenesc.

Contribuabilul este obligat a induce în rubricile fasiunii datele necesare cu conștientitate, în loc de jurământ a subscris fasiunea, care subscriere valorează ca parolă de onoare împreună cu locul și data estradării.

Arătările neadevrate sau neexacte induse în fasiune dării clasa III după negociul sau ori și ce întreprindere, cari aruncă câștig ori venit, cu scop de a prescurta erariul financiar, vor fi privite ca transgresiuni, cari se vor pedepsi cu plata sumei de odata până în opt ori mai mult decât suma cu care a fost erariul financiar pagăbit. Ca cifră de pagubă se va lua cea sumă, care va fi constatată de organele ce sunt însărcinate cu măsurarea dării de câștig.

Brașov, 9 Februarie 1893.

Magistratul orășenesc.

35,1—3.

Neapărat de lipsă pentru fiecare familie este
Caféua-Malz a lui Kathreiner Kneipp
 cu gust de cafea bună.

Acosta este avantajosă că poate înlocui cafeaua amestecată u cichorie oferând o cafea hrănitore și gustosă, un excelent surrogat la cafea. De recomandat pentru femei, copii și bolnavi. Păziți-ve de imitații.

Se află în totu locul. 4 52. 1/2 Kilo 25 cr.

Dintre toate hărțile pentru țigarete este recunoscută de cea mai bună hărta de țigarete veritabilă franțuzescă

„Le Gloria“
 fabricațiunea d-lor
JOSIFU BARDOU & FILS în
 PERPIGNAN—PARIS.

60 medalii de aur, 16 diplome de onore mari, 20 diplome „Hors Concours“.

„Le Gloria“ este hărta, care în fineță și bunătate întrece toate celelalte hărți de țigarete ce există.

„Le Gloria“ este numai atunci veritabilă, dacă fiă-care carticică poartă firma IOSIFU BARDOU & FILS.

„Le Gloria“ se efectuează cu marginile netede sau crestate (perforate).

„Le Gloria“ se efectuează și ca tuburi și adică într'o calitate neîntrecută de fină.

„Le Gloria“ este de căpătat în Brașov la toate marchetanile și băcăniile en-gros, precum și la fiă-care debitant mai bun de tutun.

52,—4

Aviz d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să se nevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa amurită și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Pilulele pentru curățirea sângelui

mai nainte numite „Pilulele universale“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu totu dreptul numirea din urmă, deoarece în faptă sunt foarte multe bôle, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lăpate și puține familii se vor afla la cari ar lipsi o mică proviziune din acest medicament de casă escelent.

S'au recomandat și se recomandă de către mulți medici aceste pilule ca medicament de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei misturi și constipații, precum: perturbarea n circulațiunea feriei, suferința de ficat slabirea matelor, colica cu vânturi, congestiunea la creeri, hâmorhoide (vina de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sânge au cu deosebire bun efect asupra anemiei și asupra bôlelor ce isvoresc din acesta, precum: gălbănare, dureri de capu nervose ș. a. m. Aceste pilule purificătoare de sânge luoră așa de ușor, încât nu pricinosc nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pôte folosi și cele mai slabite persoane, chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificătoare de sânge se prepară veritabile singur numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15 la Viena, și costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Ună sulă cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr., trimițându-se nefrancat cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dacă se trimite suma banilor înainte, costă ună sulă cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare, 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr. 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puțin de ună sulă nu se pôte espeda.

NB. În urma lăpării lor celei mari, se imităz aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere anume Pilule purificătoare de sânge ale lui I. Pserhofer și numai acelea sunt veritabile, a căror instrucțiune pentru folosire este provădută cu iscălitura I. Pserhofer, și cari poartă pe capacul cutiei totu aceeași iscălitură în colere roșii.

Dintre nenumeratele scrisori, prin cari consumetii acestor pilule mulțamesc pentru redobândirea sănătății după cele mai varii și grele bôle, lăsăm să urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebuințat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Schlierbach, 22 Oct. 1888.
 Stim. D-le! Subsemnatul mă rog a-mi mai trimite 4 suluri cu pilule purificătoare de sânge cari în adevăr sunt foarte folositoare și escelente.
 Cu dist. stimă Ig. Neureuter, medic.

Dv. Pilule purificătoare de sânge, și după o întrebuințare mai îndelungată s'a vindecat.
 Cu distinsă stimă Iosofa Weinzettel.

Hrasche lângă Flödnic 12 Sept. 1887.
 Stim. D-le! A fost voința lui D. Ńeu, că pilule D. v. au ajuns în mână mele, și rezultatul dela acestea îl atribui Dv.: Mă recisem în patul de le siă astfel încât nu mai putem lucra și a-și fi sigur deși m'ar fi scapă tu minunatele Dv. pilule. D-Ńeu se e binec'vintese de mi de ori. Amu confiența, că pilulele Dv. me'oră face de totă sănătosă, așa precum a folosit și altora.

Eichengraberamt bei Gfuhl, 27 Martie 1889.
 Stim. D-le! Subsemnatul se rog a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevăr folositoare și escelente. Nu potă întrelasa fără ca să Vă exprim recunoștința mea în privința valoarei acestor pilule, și le voi recomanda unde numai se va pute tuturor suferinților. Vă autorizez, ca această a mea mulțamită să o folosiți după plac și pe cale publică.

Theresia Kuffl.
 Wiener-Neustadt. 9 Dec. 1887.
 Stim. D-le! În numele măt sei mele de 10 ani îți exprim cea mai călduroasă mulțamire. Densa a suferit 5 ani de cataru la stomac cronic și de apă. Vieta i era ună chin și se credea deja de perdută. Prin întâmplare a căpătat o cutiă cu escelentele

Cu distinsă stimă Ignaz Haln.
 Gotschdorf bei Kohlbach, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.
 Stim. D-le! Vă rog a-mi trimite ună sulă cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificătoare de sânge. Numai minunatoru D-v. pilule am să mulțamesc, că am scăpat de o suferință de stomac, care m'a chinuit 5 ani. Aceste pilule n'are să-mi lipsescă nici-odată și exprim prin acesta mulțamirea mea cea mai călduroasă.

de la W. Ottm. Bernh. din Lindau în contra tuturor greutăților la stomac. O buteliă 2 fl. 60 cr., o jumătate buteliă 1 fl. 40 cr.

Cu cea mai mare stimă Ana Zwickl.
 Liqueur din plante de Alpi, de la W. Ottm. Bernh. din Lindau în contra tuturor greutăților la stomac. O buteliă 2 fl. 60 cr., o jumătate buteliă 1 fl. 40 cr.

Alifă americană, cel mai bun mijloc în contra tuturor suferințelor rheimatice: durerilor la șira spinării, ju ghiu, ischiasu, migrenă, dureri nervose de dinți, dureri de capu, junghieri la urechi etc. 1 fl. 50 cr.

de Dr. Romershausen pentru întărirea și conservarea vederii. în flacone originale à 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Esență pentru ochi, Minunatul balsam englezesc, o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei (Fakerpulver în contra catarului, răgușelei etc. 1 cutiă 35 cr. cu trimiterea francată 80 cr.

Franzbranntwein cu seu fără sare o sticlă 70 cr.

Balsam contra degerăturii de I. Pserofer, de mulți ani recunoscutu ca cel mai siguru remediu contra suferințelor de degerătură de totu felu, precum și spre vindecarea ranelor forte învechite. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Helso seu Gesundheitssalz, ună remedia escelentă în contra catarului, lui, la stomac, precum în genere în contra tuturor suferințelor ce provin dela mistuirea neregulată, ună pachet 1 fl.

Balsam în contra gușiloru, mijlocu probat în contra umflăturii la gât ună flacon 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Esență de viață. (Picăturile din Praga; în contra stomacului stricatu, misturii rele, greutăți de totu felu, ună medicamentu de casă escelent 1 flacon 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudărei piciorilor. Acestu prafu dela cioareloru și mirosulu neplăcutu, conservăz încălămintea și este probat că n'esticiosu. Prețulu unei cutii 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Suculu-Spitzwegeric un medicamentu de casă foarte cunoscutu și escelent în contra catarului, răgușelei, tusei spagmodice etc. 1 ticluță 50 cr., 2 ticluțe dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomăa-Tannochinin de I. Pserhofer, de unu lungu șir de ani recunoscutu de medicu ca cel mai bun mijlocu pentru crescerea p'ului. Ună borcanu elegantu adusta 2 fl.

Plastru-universalu, de prof. Steudel, la rane din lovitură și impunsu, la totu felu de bube rele și la umflături învechite. ce se spargu periodicu la picioare la degetu. la râmle și aprinderile de țipe și la multe alte suferințe de acestu soi s'a probat de multe ori. Ună borcanu 60 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă de W. Bullrich. Ună medicamentu de casă escelent în contra tuturor urmărilor digestiunii stricte precum: durere de capu, amelă, cărcei la stomac, acrolă în gât, suferințe haemoroidale, constipațiune etc. Ună pachet 1 fl.

Afară de preparatele aci amintite se mai află toate specialită ile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin to te țile austro-ungare și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositu se vor procura la cerere promptu și ieftinu.

Trimiter-le prin poște se efectuează iute, dacă se trimite prețulu înainte; comănde mai mari și cu rambursă a prețulu.

I. PSERHOFER, farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse No 15.
 Franco se efectuează acele comănde numai dacă se trimite mai nainte și resp. porto postal, în casulu acesta spe-ele postale sunt multa mai ieftine, decâtu la trimiteri cu rambursă.
 Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule a căroru instrucțiune este provădută cu iscălitura I. Pserhofer și cari poartă pe capacul fiă cărei cutii totu aceeași iscălitură în colere roșii
Susamintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistul I. von Török, Königsgasse 12.
 17,1—12